

Til Folketingets Affattelse:

Forpligtelsen til gejstlig Mægling mellem Ægtefæller i Tilfælde af Separation og Skilsmisse bortfalder, naar Ægteskabet er indgaaet som borgerligt Ægteskab.

§ 19.

Denne Lov træder i Kraft fra den 1. Januar 1906. Den kan med de Lempelser, som findes nødvendige, ved kongelig Anordning gøres gældende for Færøerne. I Grønland indgaaes Ægteskaber efter de hidtil gældende Regler for kirkelig Vielse ved Missionærerne eller indfødte ordinerede Præster eller Kateketer.

Til Landstingets Affattelse:

kan den Underøvrighedsperson, der har Forfald, lade sin autoriserede Fuldmægtig træde i sit Sted.

§ 5.

Kirkeligt Ægteskab stiftes ved, at Præsten under en kirkelig Handling (Vielse) erklærer Brudeparret for Ægtefolk, efter at han har ladet det tilligemed to Vidner underskrive en udfyldt Formular i den i § 10 ommeldte Ægteskabsbog.

De nærmere Forskrifter om Vielsens Foretagelse gives for Folkekirkens Vedkommende ved kongelig Anordning.

§ 6.

Blandt Folkekirkens Præster tilkommer det den at forrette Vielsen, i hvis Sogn Bruden forinden Ægteskabets Indgaaelse havde Hjemsted, medmindre Bruden har løst Sognebaand til en anden Præst, i hvilket Tilfælde Vielsen tilkommer denne, eller Brudgommen i Egenskab af militær hører til en bestemt Menighed, i hvilket Tilfælde det tilkommer Præsten ved denne Menighed at forrette Vielsen, for saa vidt Bruden er hjemmehørende i hans Garnisonsby. Er Bruden ikke hjemmehørende her i Landet, tilkommer det Præsten paa Brudgommens Hjemsted at forrette Vielsen.

§ 7.

Den Præst, hvem det ifølge § 6 tilkommer at forrette Vielsen, er ogsaa forpligtet dertil, naar Betingelserne for Ægteskabets Indgaaelse ere til Stede, og han ikke af religiøse Grunde kan forlange sig fritagen derfor.

Præsten kan altid vægre sig ved at foretage Vielsen af en fraskilt, hvis tidligere Ægtefælle endnu lever, og ligeledes af Personer, der ikke begge høre til Folkekirken. Mener Præsten ellers af religiøse Grunde ikke at kunne foretage en Vielse, som et Brudepar forlanger foretagen af ham, skal han snarest muligt forelægge Spørgsmaalet for sin Biskop til Afgørelse. Saavel Brudeparret som Præsten kan, naar de ere utilfredse med Biskoppens Afgørelse, gennem Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet forlange Spørgsmaalet forelagt samtlige Landets Biskopper. Ved den Afgørelse, som Flertallet af disse